Părintele nepomenitor Nikolaos Manolis a înviat și a cântat Psalmi în timpul pregătirii pentru înmormântare

Hristos a înviat!

În veștile neașteptate despre somnul iubitului nostru Părinte Nikolaos Manolis am fost cu toții încercaţi și experimentăm pedagogia Domnului nostru, fiecare după priceperea sa. Vine însă o mărturie simplă de unde nimeni nu se aşteaptă şi răspândeşte cu prisosinţă lumina Învierii în inimile tuturor. După douăzeci şi patru de ore, Părintele Nikolaos, în grija sa părintească, nu ne-a lăsat în neştiinţă.

> *A adormit întru Domnul părintele mărturisitor nepomenitor Nikolaos Manolis. Dumnezeu să îl odihnească!*

În această dimineaţă, fratele nostru duhovnicesc H.G a fost la biroul funerar LV, pentru a se îngriji de ultimele pregătiri în vederea înmormântării Părintelui nepomenitor Nikolaos. Omul de la birou a relatat faptul minunat petrecut în prezenţa a opt martori: **În timp ce îl pregăteau pe Părintele Nikolaos, îmbrăcându-l în veşmintele preoţeşti, acesta a început să cânte Psalmi.** Imediat au fost chemaţi ceilalţi colegi, care au trăit şi ei acele momente minunate şi le-au confirmat pentru cei dornici să cunoască felul cum Dumnezeu l-a proslăvit pe alesul Său.

Fratele nostru duhovnicesc l-a rugat pe şeful biroului să facă public acest eveniment. Spre slava lui Dumnezeu şi pentru înştiinţarea celor care-L iubesc, acesta a spus: **,,După ce am fost părtaşi la această bucurie, nu vom ascunde adevărul şi vom spune că Părintele Nikolaos a cântat, în vreme ce noi îl pregăteam, pentru înmormântare''**. Să se scrie acestea pentru cei care cugetă drept, pentru că nu fiii săi duhovniceşti mărturisesc această minune, ci aceia de la Birou spun despre faptul minunat, spre slava lui Dumnezeu.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Lui!

Părintele Nikolaos Manolis va rămâne întru veşnică pomenire. Să dea Bunul Dumnezeu ca toţi să ne întâlnim în locaşurile veşnice.

Sursa: *Katanixi.gr/Orthodoxia*

Precizări necesare: Părintele Nikolaos a fost între primii slujitori care au întrerupt pomenirea ierarhilor eretici. Era în strânsă legătură cu Părintele Theodoros Zisis, care a şi slujit la înmormântare, rostind şi un cuvânt de învăţătură.

> *Epitaf – Cuvântul Părintelui Theodoros Zisis la funeraliile Protopresviterului Nikolaos Manolis*

Faptele minunate ne sunt date, deopotrivă, tuturor. Sinceritatea şi corectitudinea nu sunt niciodată de lepădat. Cine nu le are, să le caute şi să şi le aproprie.

Nota redacției MartOr: Minunea săvârșită cu părintele Nikolaos Manolis ne arată că **nu este suficientă întreruperea pomenirii, ci este necesară întreruperea ei corectă și canonică**. Părintele Nikolaos a fost unul dintre preoții nepomenitori care au urmat calea împărătească echilibrată, pe care o urmăm și noi, nepomenitorii români semnatari ai *Proiectului de rezoluție* din ianuarie 2018, mărturisire ortodoxă de credință prin care ne-am întâlnit pe calea corectei nepomeniri cu Părintele Theodoros Zisis (care a și semnat documentul), cu părintele Maximos Karavas (duhovnicul Sfântului Paisie Aghioritul, părintele Maximos a citit documentul în fața a mii de greci în Duminica Ortodoxiei, în 2018), cu Părintele Nikolaos, cu Părintele Anghelos, profesorul de dogmatică de la Atena și cu alți mărturisitori greci. Părintele Nikolaos nu a căzut în niciuna dintre rătăcirile în care au căzut unii nepomenitori din Grecia (într-o luare publică de poziție l-a mustrat părintește pe monahul grec Sava Lavriotul, îndemnându-l să ia aminte la sine și să nu denigreze și dezbine lupta contra ereziei) și din România, păstrând o linie echilibrată și patristică în care a mărturisit fără mândrie și falsă acrivie, înțelegând distincția dintre acrivia dogmatică și iconomia pastorală. La conferința de la Salonic din iunie 2018, la care și nepomenitorii români aflați pe linia corectă au fost reprezentați, Părintele Nikolaos a spus că „nepomenirea este o lucrare a Duhului Sfânt”. În viața sfinției sale acest lucru s-a văzut și din minunea pe care Duhul a săvârșit-o cu sfinția sa după trecerea la cele veșnice, pentru a ne arăta care este calea adevărată a nepomenirii, în această luptă extrem de grea.